

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Abstinentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

ne huius absolutur, intelligitur si per seuerauerit, aliter reducendus est ad eandem sententiā ab eo, qui absoluit: secundum Hosti. Vel secundum quosdam debet hoc ei imponi.

³ ABSOLVTIO mortui ab excommunicatione valer ad hoc, vt possit in loco sacro sepeliri, vel vt de loco sacro si ibi sepultus fuit, non proiciatur, & vt pro eo orationes, & officia fieri possint.

⁴ ABSOLVTIO, quę vulgariter dicitur à pœna & culpa, est illa plenissima peccatorum remissio, quę cõceditur cruce signatis pro subsidio Ultramarino, de qua Doct. in c. ad liberandam de iudæis. & solus Papa cõcedit, c. cum ex eo. de pœn. & rem.

ABSTINENTIA.

¹ ABSTINENTIA indiscreta, qua quis abstinet à cibo necessario ad valetudinem, ex quo reddit se inhabilem ad ea, ad quę tenetur, peccatum est, & non virtus, quia medium non seruat: secundum Th. quol. 5. a. 18. Si quis autem vt carnem spiritui subijciat: vel vt pœnitentiam pro suis peccatis faciat, immoderate abstinet, si aduertit se excedere, putans tamen benefacere, peccat quidem, & communitur citra mortale: si autem non aduertit hanc indiscretionem, nihil peccat. Si tamen hac intentione abstineret, vt citò vel breuiori tempore moreretur, peccaret mortaliter, quia se ipsum interficeret: vt inquit Hieronymus. Ex Caie. secunda secundæ. q. 147. a. 1.

ACCEPTIO.

¹ ACCEPTIO personarum sciēter facta in re importanti, est peccatum mortale, quia contra iustitiam distributiua, vt in distributione cõmunium bonorum, vel beneficiorum, vel in iudicio: secundum Tho. ql. 6. ar. 9. & prohibetur Deut. 1. c. Non accipietis (inquit) cuiusquā personam. Et ultra peccatum, acceptor personarum tenetur de damnis sequentibus iniustas promotiones, & iniurias: secundum Caie. ibi in summa. Hoc nāque peccato, ecclesię, & vniuersitatis

bonum destruitur, ideò graue est.

² ACCEPTIO personarum est, quando in electione aliqua nõ eligitur melior, & peccatur, vt infra. Electio. §. 3.

³ DARS beneficium consanguineis minus dignis omnibus consideratis, peccat, & est acceptor personarum. si autem sunt æquę digni, secus est. Neque est personarum acceptor, præferens suos consanguineos, vel amicos æquę dignos, in quibus plus potest considerare, nisi propter scandalum esset omitendum: secundum Tho. secunda secundæ. q. 63. a. 2. & ql. 4. a. 13. vel ne alij ex hoc sumant occasionem dandi consanguineis indignis.

⁴ HONORANS aliquę diuitem propter diuitias, & non propter virtutē, personarum acceptor est, quia accipit pro causa, quod non est causa, non enim diuitiæ sunt causa honoris, sed virtus, quia honor præmium virtutis esse dicitur. Ex S. Tho. secunda secundæ. q. 63. a. 7. Similiter si iudex det sententiā pro aliquo, non quia sic iustitia requirit, sed quia est amicus, vel quia offert munus, & est peccatum maius, & minus, secundum actus qualitatem, & quantitatem.

⁵ ACCEPTIO personarum non est in his, quę gratis dantur: quilibet enim de suo potest dare vni, & non alteri, cum nõ teneatur: secus enim si ex debito distribueret. Tho. ibi. a. 1. ad tertium. & prima secundæ. q. 98. a. 4. ad secundum. Vnde cum Deus nulli sit debitor, acceptio personarum in eo locum non habet.

⁶ PECCATVM acceptionis personarum est grauius in re spiritali, quàm in re temporalis: secundum Th. secunda secundæ. q. 63. a. 2. quia offenditur maius bonum.

⁷ PECCATVM etiā quandoque hoc genere peccati, in his quę sunt fidei, in impositione pœnitentię, & circa matrimonia 19. q. 2. c. 1. In receptione hospitum 42. d. c. quiescamus. & in elemosynarum largitione. c. si cupis. 16. q. 1. si diues præferatur pauperi in iudicio, eo quod diues est, vel pauperi iudex misereatur subtrahendo diuiti-

b 2 quod